

~~6190/1~~
✓ 106
РУСКІЙ ПРАВОТАРЬ НАРОДНЫЙ.

I.

205

О ОПЪКУНАХЪ И КУРАТОРАХЪ.

Написавъ

Стефанъ Тихій.

Ціна 12 кр. а. в.

У ЛЬВОВЪ.

Накладомъ редакціѣ „Батькѡвщины“.

Зъ друкарнѣ Товариства имени Шевченка,
подъ зарядомъ К. Беднарскаго.

1880.

— MICHIGAN STATE LIBRARIES

— MICHIGAN STATE LIBRARIES

— MICHIGAN STATE LIBRARIES

— MICHIGAN STATE LIBRARIES

100809к
РУСКІЙ ПРАВОТАРЬ НАРОДНЫЙ.

І.

О ОПЪКУНАХЪ И КУРАТОРАХЪ.

Написавъ

Стефанъ Тихій.

0190 / Г.

У ЛЬВОВѢ.

Накладомъ редакції „Батькѡвщины“.

1880.

О ОПЬКУНАХЪ И КУРАТОРАХЪ.

До зъубоженя и морального упадку люду сѣльского причиняеть ся такожь немало неналежите выконуване опѣки надъ малолѣтними сиротами и ихъ маєтками. Численній приклады поучаются, якъ черезъ непораднѣсть, черезъ незнане правныхъ приписовъ, неразъ черезъ недбалостъ, а дуже часто черезъ злу волю опѣкуновъ занедбуюеть ся цѣлковито выховане малолѣтнихъ сиротъ, а маєткомъ ихъ завѣдуетъ ся въ той способѣ, що, коли сироты прійдутъ до лѣтъ, отнимаютъ вѣдь опѣкуну маєтокъ свой задовженый и вынищенный.

Часто такожь люди неуповажненій до того черезъ судъ и маючі едино власну корысть на оку вмѣшують ся до справъ опѣкунъчихъ, що звычайно тогды лучаетъ ся, коли вдовиця, маюча малолѣтній дѣти, выходитъ за мужъ по разъ другій и зарядъ цѣлого маєтку сиротскаго вѣддає чоловѣкови свому, котрый маєтокъ той якбы свою власнѣсть спожитковуе, задовжує, розпродує, або и привлащає для себе.

Покривдженій сироты своихъ правъ эъ различныхъ причинъ або цѣлкомъ не доходить, або запускаютъ ся въ довголѣтній и коштовній процесы эъ опѣкунами, котрій остаточно и ихъ маєтки и маєтки опѣкуновъ до решты вынищуютъ. Тысячѣ такихъ сиротъ, не маючі власной хаты анѣ

кавалка землѣ, не умѣючї кромъ найпростѣйшихъ роботъ коло господарства рѣльного нѣякого ремесла, ныдѣютъ въ нуждѣ и суть правдивымъ тягаромъ громадѣ.

Суды, яко власть надъопѣкунъча, мають вправдѣ обовязокъ дбати о тое, щобы опѣкуны не надъуживали наданой имъ власти надъ малолѣтними и ихъ маеткомъ, але за- для великого навалу рѣжнородныхъ справъ не суть въ можности вывѣдуватись часто и докладно о тѣмъ, чи каждый поодинокій опѣкунъ обовязки свои выповняе належито. Для- того законъ наказує, щобы свояки малолѣтнихъ, зверхности громадскій, уряды парохіяльны для запобѣженя дальному злому о всякихъ надъужитахъ опѣкунѣвъ безпроволочно до принадежнаго суду доносили.

Такъ опѣкунамъ протое якъ и въ загалѣ кождому, хто зъ опѣкунами або зъ малолѣтними въ якихъ небудь позѣстасе вѣдносинахъ, конче потрѣбно знати, якъ опѣка має бути спровована, який права и який обовязки має опѣкунъ, якъ треба поступати, щобы малолѣтнимъ корысти приспорити а себе вѣдь одвѣчальности охоронити.

Подаемо длятого всѣ дотычній важнѣйшій приписи уставы въ можливомъ скороченю; додаємо такожъ взбрцѣ рѣжнородныхъ подань, який опѣкунамъ або и другимъ особамъ въ справахъ сиротскихъ приходить ся часто выслати до суду. Після тыхъ взбрцѣвъ може кождый уложити собѣ потрѣбній ему поданя безъ писаря або адвоката.

Поданя тѣ належить писати на цѣлыхъ аркушахъ бѣлого паперу; аркушъ складає ся повздовжъ у двое, на 4-ой сторонѣ аркуша по правой руцѣ треба выписати до котрого суду пишеть ся, хто и о що просить; на першої сторонѣ аркуша пишеть ся на половинѣ по правой руцѣ просьбу чи подане чи донесене, о сколько можно якъ найкоротше, и подається ся поводы, длячого о тое просить ся. Всѣ поданя належить писати въ рускомъ языцѣ, и судъ по руски мусить вѣднисувати. Кождый може такожъ домагатись, щобы

въ судѣ списувано зъ нимъ протоколы по руски и протоколы тѣ по руски єму вѣдчитувано. Хто не хоче або не може писати поданя, може свои потребы судови устно предложити.

I. Хто и коли устанавливає опѣкуна.

Опѣкуна устанавливає судъ для тыхъ особъ, котрѣ не мають вѣтца и суть еще малолѣтними, т. е. не укончили еще 24 лѣтъ житя.* Зараѣ отже по смерти господаря, котрый лишивъ малолѣтнїй дѣти, повинна родина тыхъ мало лѣтнихъ або урядъ громадскій донести о тѣмъ до суду и просити о списанїе актovъ посмертныхъ и о установлениe опѣкуна посля отсего взорця:

(Зъ верху.)

До Свѣтлого ц. к. Суду повѣтого

въ

Григорій Банахъ

зъ Острова

доносить о смерти Михайла Маланьчука и про-
сить о установлениe опѣкуна для єго малолѣтнихъ
дѣтій.

(Въ серединѣ.)

(Штемпель на 36 кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде повѣтовый!

Дня 6-ого Сѣчня 1880 умеръ въ Островѣ Михайло Маланьчукъ, властитель господарства пôдъ ч. 132.

Понеже позостали по нѣмъ малолѣтнїй дѣти: Сеня, Анна и Дмитро, а покойникъ въ писемномъ розпорядженю послѣднїи своеи волѣ зъ дня 5-го Сѣчня 1880, ./. котре пôдъ ./. предкладаю, выбравъ для нихъ Прокопа Єлецкого, господаря зъ Острова, на опѣкуна, протороношу о тѣмъ Свѣтловому ц. к. Судови и прошу о за-

*) Устанавливаетъ ся такожъ опѣкуна и въ іншихъ вы-
падкахъ, о которыхъ познѣйше буде мова.

ряджене списаня актôвъ посмертныхъ по покойномъ Михайлѣ Маланьчуку и о установлене Прокопа Бѣлецкого опѣкуномъ для малолѣтнихъ его дѣтій.

Григорій Банахъ.

Опѣкуномъ може бути кождый повнолѣтній чесный мужина. Першеньство мое той, кого отець малолѣтнихъ на опѣкуна выбравъ, потомъ дѣдъ малолѣтнихъ, або, коли той вже не жіє, мати малолѣтнихъ, дальше бабка, а въ конци найблизшій а найстаршій свойкъ малолѣтнихъ; коли вже нѣ одна зъ тыхъ особъ не жіє, або не знайдеть ся межъ ними здѣбного на опѣкуна, то выбирає судъ якого чужого чесногого чоловѣка.

Нездѣбнимъ на опѣкуна есть той, котрый не есть въ можности обовязковъ опѣкунъчихъ належито выполнити, т. е. котрый самъ своимъ масткомъ зле завѣдує и его руйнує, котрый нацивається ся; дальше той, котрого отець малолѣтнихъ вѣдь опѣки выключивъ, котрый зъ малолѣтними або зъ ихъ родичами въ явнїй живъ неприязни, зъ малолѣтними процесуетъ ся або має причину до процесу.

Опѣкуномъ мусить бути кождий, кого судъ установить; на тыхъ, котрій обовязку опѣкунъчого не хочуть пріимати ся, може судъ накладати кары. Увѣльнити ся могутъ вѣдь того обовязку только священикъ, вѣйсковий, котрый въ чиннїй зостає службѣ; той, котрый має 60 лѣтъ; той, котрый мусить старати ся на власныхъ найменче пятеро дѣтій або внуковъ, и той, котрый справує вже одну утяжливу або три меншій опѣки.

Хто уважаетъ ся бути нездѣбнимъ до справованя якои опѣки або хоче увѣльнитись вѣдь того обовязку, має въ протягу 14 днївъ по отриманю завѣдомлена донести о томъ до того суду, котрый єго опѣкуномъ именувавъ, выказати поводы, и просити о установлене іншого опѣкуна, посля отсего взорца:

(Штемпель на 36 кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Декретомъ зъ дня 20-ого Сѣчня 1880 ч. 138, ко-
1/. трый пôдъ ^{1/.} звергаю, установивъ мене Свѣтлый ц. к.
Судъ опѣкуномъ малолѣтнихъ по пок. Михайлѣ Ма-
ланьчуку позосталыхъ дѣтій, а то: Сеня, Анны и Дми-
тра Маланьчуковъ.

^{2/.} Понеже посля метрики уроженя, якъ ^{2/.}, маю
вже 63 лѣтъ, а якъ свѣдчить декретъ зъ дня 16-ого
Грудня 1875 ч. 8663, справую повѣрену менѣ утя-
жливу опѣку надъ малолѣтними Иваномъ и Марію
Сидораками: протое прошу оувольнене мене вѣдь о-
бовязкѣ опѣкуна надъ малолѣтними дѣтьми пок. Ми-
хайла Маланьчука.

На опѣкуна для тыхъ малолѣтнихъ представляю
Григорія Банаха, господаря зъ Острова, который есть
близкимъ своимъ и сусѣдомъ тыхъ малолѣтнихъ.

Прокопъ Бѣлецкій.

Каждый, кого судъ опѣкуномъ установить, зъ выим-
кою матери, дѣда и бабки, складає вѣ судѣ приречене, що
порученій ему обовязки опѣкуна буде совѣстно выполнити,
що малолѣтнихъ приспособлювати буде на честныхъ и бо-
гобоязливыхъ людій, що буде ихъ вѣ судѣ и по за судомъ
заступати и боронити и ихъ маєткомъ совѣстно и старанно
завѣдувати. По зложеню того приречения выдає судъ опѣку-
нови декретъ опѣкунъчій.

Если опѣкуномъ установивъ судъ матеръ або бабку
малолѣтнихъ, то додає имъ до помочи спôвѣопѣкуна, ко-
трый отримує такожъ декретъ спôвѣопѣкунъчій и складає
вѣ судѣ приречене, що буде причиняти ся до добра малолѣт-
нихъ, вспирати свою радою опѣкунку, и що донесе до суду
о всѣмъ, колибъ опѣкунка вѣ справахъ опѣки неправно собѣ
поступала.

Спôвъопéкунъ есть отже тôлько дорадникомъ опéкунки, справами сирôтъ на власну руку не може зaimати ся, мае однакожь право супротивитись опéкунцъ, если уважае, що она неправно собѣ поступае; длятого такожь вымagaеть ся вôдъ нёго, щобы поданя черезъ опéкунку до суду вношений пôдписувавъ, або свою гадку що до тыхъ подань передъ судомъ выявивъ.

Коли опéкунка умре, або другій разъ за мужъ выходитъ, устанавляє судъ звычайно для малолѣтнихъ сирôтъ опéкуномъ булого спôвъопéкуна; належить протое такожь о смерти або о вторичнôмъ вôдданю опéкунки донести без-проловочно судови.

2. Якъ мае опéкунъ маєткомъ сирôтъ завѣдувати.

Опéкунъ заступае малолѣтнимъ мѣсце вôтца, мае про-тое, якъ и отецъ, право и обовязокъ малолѣтнїй сироты выховувати и ихъ маєткомъ завѣдувати.

Заразъ по смерти особы, котра лишила малолѣтнїй дѣти и маєтокъ, судъ маєтокъ той списує и стаксовує, а опéкунъ обовязаный безпроловочно цѣлый маєтокъ сирôтскій пôдъ свôй зарядъ оббимити; въ той цѣли може жадати вôдъ суду спису маєткового т. е. инвентаря.

Опéкунъ мае завѣдувати маєткомъ сирôтъ яко добрый отецъ, яко прозорный, ощадный и честный господарь; мае отже доложити всѣхъ старанъ, щобы сироты въ маєтку сво-їмъ нѣякихъ стратъ не понесли и щобъ маєтокъ той, о скôлько можна, збoльшити.

Маєтокъ сирôтскій складаетъ ся звычайно зъ готовыхъ грошій, зъ вѣрительностій, зъ گрунту и будынкôвъ, або зъ іншихъ розличныхъ рѣчій. Маєтокъ той есть обтяженый довгами, або нѣ. Пôслia того есть такожь и обовязокъ опéкунна розличный.

Передъ всїмъ треба на тое уважати, щобы нѣщо дармо и безъ корыстїй не позоставало. Длятого всё, що для

малолѣтнихъ не есть ужиточне и що ажъ за кольканайцять лѣтъ може имъ придати ся, якъ примѣромъ для маленькихъ дѣтій кожухи, кораль и т. и., все такожь, що не есть по-трѣбне до провадженя господарства, а если опѣкунъ самъ Грунту не засѣває, то такожь цѣлый инвентарь господар-скій, якъ волы, конѣ, коровы, возы, плуги, збоже, сѣно, на-возъ и т. и., все тое належить продати. Въ той цѣли має опѣкунъ внести до суду подане, або устно просити, щобы судъ роз-писавъ публичну ліцитацію и весь той злишний поверхховный маєтокъ сиротскій продавъ. Продажъ така звичайно зъ кош-тами сполучена и при ліцитації не завсігда знайдуться купцѣ, котрій добре заплатить. Для того може такожь опѣ-кунъ просити судъ, щобы ему призволивъ сиротскій поверх-ховный маєтокъ зъ вольної руки продати.

Подане тое належить такъ писати:

(Штемпель на Зб кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Декретомъ зъ дня 10-ого Лютого 1880 ч. 372 у-становивъ мене Свѣтлый ц. к. Судъ опѣкуномъ малолѣтнихъ по Михайлѣ Маланьчуку позосталыхъ дѣтій.

Декретомъ зъ того самого дня признано тымже малолѣтнимъ цѣлу спадщину по пок. Михайлѣ Маланьчуку. До маєтку того належить такожь пара воловъ, корова, яловка, возъ, плугъ, 2 бороны, санѣ, 2 мотыки, 8 шукъ гусей, 12 шукъ курій, кожухъ, сѣракъ, пара чоботъ, стôль и двѣ лавки.

Понеже Грунтъ малолѣтнихъ гадаю выпустити въ аренду, а тѣ рѣчи анѣ до провадженя господар-ства анѣ до ужитку малолѣтнихъ, котрій суть еще въ дитиннѣмъ вѣку, служити не можуть, заходить потреба всѣ ті рѣчи продати, тымъ бôльше що зъ маєтку ма-лолѣтнихъ масть ся небавомъ сплатити довгъ Мошкови Пфефферкорнови.

Понеже за тими рѣчами попытує въ нашомъ селѣ

много людій и зъ тои причины сподѣюсь лѣпше ихъ продати, якбы то могло бути при публичній ліцитації, протоє прошу:

Свѣтлый ц. к. Судъ зволить уповажнити мене до продажи повысшихъ рѣчій зъ вольної руки.

Григорій Банахъ.

Огримавши до того призволене вѣдь суду, опѣкунъ самъ вышукує купцѣвъ и продажею займається; але не може, хиба въ незвычайныхъ выпадкахъ, рѣчій тыхъ продавати низше тои цѣны, яка при списѣ тыхъ рѣчій черезъ судовихъ таксаторовъ була подана.

Узысканій зъ того грошѣ вразъ зъ дотычнымъ рахункомъ має опѣкунъ безприволочно въ судъ зложити. О томъ увѣдомляє судъ такимъ поданемъ:

(Штемпель 36 кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Рѣшенемъ зъ дня 20-ого Лютого 1880 ч. 420 у поважнivъ мене Свѣтлый ц. к. Судъ продати зъ вольної руки поверховный маєтокъ малолѣтнихъ по пок. Михайлѣ Маланьчуку позосталыхъ дѣтій.

Маєтокъ той посли инвентаря на 279 зр. отаксованый продавъ я, якъ слѣдує:

1)	пару волбвъ Стефанови Чорному за	180	зр.	—	кр.
2)	корову Мартѣ Дзюбанюкъ за . . .	61	"	—	"
3)	ялбвку тойже за	28	"	—	"
4)	возъ Стефанови Чорному за . . .	17	"	—	"
8)	плугъ томужъ за	6	"	—	"
6)	2 борони томужъ за	4	"	—	"
7)	санѣ томужъ за	2	"	50	"
8)	2 мотыки Мартѣ Дзюбанюкъ за .	—	"	80	"
9)	8 гусей тойже за	7	"	20	"
10)	12 курей Теклѣ Єлецкой за . . .	4	"	80	"
11)	кожухъ Прокопови Федорасови за .	7	"	—	"
12)	сѣракъ Иванови Стефуракови за .	3	"	—	"

13) пару чоботъ тому же за	2	"	60	"
14) стôль и 2 лавки Теклъ Бѣлецкой за	1	"	80	"

Збравъ я отже разомъ . . . 325 зр. 70 кр.

котрй предкладаю Свѣтлому ц. к. Судови зъ просьбою,
щобы для малолѣтнихъ Сеня, Анны и Дмитрия Малань-
чуковъ въ депозитъ переховавъ.

Правосильнымъ вырокомъ зъ дня 3-ого Сѣчня
1880 ч. 8674 признано Мошкови Пфефферкорнови суму
60 зр. зъ 6% вѣдсotками и коштами 4 зр. 35 кр. в. а.,
черезъ пок. Михайла Маланьчука еще въ роцѣ 1878
выжичену. Понеже на рахунокъ того довгу нѣчого
еще не выплачено, прошу для запобѣженя дальнімъ
коштамъ повысшу сумму вразъ зъ процентами и кош-
тами Мошкови Пфефферкорнови зъ грошій, котрй нынѣ
зложивъ-емъ, выплатити. Григорій Банахъ.

Опѣкунъ не повиненъ въ загалѣ нѣякихъ грошій си-
ротскихъ у себе переховувати; готовый грѣшъ не по-
виненъ такожъ дармо и безъ пожитку лежати; длятого судъ,
скоро одержить вѣдь опѣкуна готовку, складає єй въ касѣ
щадничой на процентъ, або закуповуе облігацій, котрї та-
кожъ процентъ приносять.

Если малолѣтній мають вѣрительности, котрї не
суть убезпечены, має опѣкунъ выстарати ся вѣдь довжника
о скріпцѣ на довжну сумму; зажадати, щобы давъ заставъ,
або щобы тую довжну сумму на свой реальности заінта-
блюдавъ. Не хоче довжникъ того добровольно учинити, то
повиненъ опѣкунъ безпреволочно заповзвати его до суду.

(Въ двохъ екземплярахъ, на кождомъ по 12 кр. штемпель.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Прокопъ Гриньчишинъ выпожичивъ дня 8-ого Ве-
ресня 1879 у Михайла Маланьчука въ готовцѣ сумму
49 зр. в. а. и обовязавъ ся звернути тую же въ корот-
кому часѣ.

Михайло Маланьчукъ умеръ дня 6-ого Сѣчня 1880, а спадьшину по нѣмъ признано малолѣтнимъ его дѣтёмъ Сенёви, Аннѣ и Дмитрови Маланьчукамъ декретомъ зъ дня 10. Лютого 1880 ч. 372.

Понеже Прокопъ Гриньчишинъ сумы тои добро-вѣльно звернути не хоче, я яко опѣкунъ сихъ малолѣтнихъ дѣтей запозываю его передъ Свѣтлый ц. к. Судъ и прошу по переведеню розправы балательной оречи:

Прокопъ Гриньчишинъ винень до 8 днѣвъ заплатити малолѣтнимъ Сенёви, Аннѣ и Дмитрови Маланьчукамъ до рукъ пôдписаного опѣкуна суму 49 зр. в. а. зъ 6% вѣдсotками вѣдъ дня позву и звернути кошта спору, котрій при розправѣ почислю.

Григорій Банахъ.

Довжникъ, котрый хоче сплатити довгъ, має довжній грошъ або особисто зложити въ судѣ, або переслати судови вразъ зъ такимъ поданемъ:

(Въ 2 екземпляряхъ, на кождомъ штемпель на 12 кр., кромъ того на пôвтаркуши треба переписати лише самъ написъ зъ верху поданя (рубрумъ) и прилѣпiti штемпель на 10 кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Правосильнымъ вырокомъ зъ дня 5. Цвѣтня 1880 ч. 634 зоставъ я засудженый заплатити малолѣтнимъ Сенёви, Аннѣ и Дмитрови Маланьчукамъ суму 43 зр. зъ 6% вѣдсotками вѣдъ 13. Марта 1880 и коштами спору 2 зр. 24 кр. Понеже опѣкунъ тыхъ малолѣтнихъ Григорій Банахъ не хоче прійтити вѣдъ мене сихъ гроший, анѣ выставити поквітованя, складаю довгъ той цѣлый въ сумѣ 46 зр. 73 кр. в. а. до Свѣтлого ц. к. Суду и прошу зложити тую суму въ депозитѣ для малолѣтнихъ Сеня, Анны и Дмитра Маланьчуковъ.

Прокопъ Гриньчишинъ.

Опѣкунови може довжникъ сплатити довгъ только тогды, коли опѣкунъ выкажеть ся, що судъ призволивъ ему довжнї грошѣ вѣдорати и если на сплаченї грошѣ выставить квітъ.

Если малолѣтнї мають ґрунтъ а опѣкунъ хоче и може самъ господарство малолѣтнихъ провадити, то повиненъ ґрунтъ самъ для нихъ управляти и пожитки збирати. Зображене збожже и доховокъ зъ худобы може опѣкунъ навѣть безъ призволенїа суду продавати, зъ узысканыхъ грошей потребы господарства заспокоювати, а позосталый чистый дохѣдъ має въ готовыхъ грошахъ въ судѣ складати.

Если господарство малолѣтнихъ есть бѣльше або не має вѣдновѣдної худобы робучої, або опѣкунъ не має силъ або часу господарствомъ самъ завѣдувати, належить господарство тое выпустити въ посесію (аренду). Въ той цѣли має опѣкунъ, якъ при продажи рѣчей, устно або письменно просити судъ, щоби господарство сиротське выпустивъ въ посесію черезъ ліцитацію публичну, або призволивъ ему, щоби господарство тое самъ кому выарендувавъ. Если опѣкунъ отримавъ тое призволенїе, або если навѣть передъ узысканемъ призволенїа вышукає кого, хто ґрунтъ сиротскій пѣдь корыстными услобиями вынаймити хоче, має опѣкунъ зробити зъ нимъ письменный контрактъ и контрактъ той судови до затвердженя предложити. Въ контрактѣ томъ має бути докладно описаний ґрунтъ зъ будынками, который вынаймається ся, належить означити высокость чиншу, термина коли чиншъ має бути плаченый, якій часъ аренда має требовати, чи и коли має бути выповѣджена, хто оплачує податки и іншій даніны; той, хто заарендує, має такожъ зъобовязатись въ контрактѣ, що заарендованій будынки сиротскій щорочно буде убезпечувати вѣдь огню въ товариствѣ ассекураційномъ, що будынки тѣ буде направляти, ґрунтъ гноити и въ добромъ станѣ утримувати. Ґрунтъ и будынки не можна на довше заарендувати якъ по той

часъ, коли сироты стануть повнолѣтними, або самѣ вже зможуть господарювати. Контрактъ такій найлѣпше робити протоколярно въ судѣ, у нотаря або адвоката; если только малу часть господарства вынаймається ся, може кождый письменный зробити собѣ самъ такій контрактъ посля сего взбрця:

Контрактъ посесії,

котрый межи Григоріемъ Банахомъ, яко опѣкуномъ малолѣтнихъ Сеня, Анны и Дмитра Маланьчуковъ, а Петромъ Дѣдорою, зъ застереженемъ надъопѣкуньчого призволеня, пôдъ сими усlovиями заключеный зоставъ:

1) Григорій Банахъ именемъ малолѣтнихъ Сеня, Анны и Дмитра Маланьчуковъ вôддає въ посесію Петрови Дѣдорѣ господарство тихъ малолѣтнихъ пôдъ ч. 132 въ Островѣ положене, складаюче ся зъ 10 морговъ орного ґрунту, 2 морговъ сїножати, огороду, хаты, стодолы, стайнѣ и шопы, на 6 лѣтъ т. е. вôдъ 1-ого марта 1880 до 1-ого марта 1886 року за чиншъ рôчный въ сумѣ 60 зр. в. а.

2) Петро Дѣдора обовязується ся чиншъ той щорôчно зъ горы кождого 1-ого марта для малолѣтнихъ Сеня, Анны и Дмитра Маланьчуковъ до рукъ ихъ опѣкуна, або до ц. к. Суду повѣтового въ складати; чиншъ за першій рôкъ въ сумѣ 60 зр. зложить Петро Дѣдора ажъ по затвердженю сего контракту черезъ ц. к. Судъ яко власть надъопѣкуньчу.

3) Обовязується ся такожъ Петро Дѣдора всѣ по-датки и данини державнї, краевї и громадскї, якї въ протягу повищихъ 6 лѣтъ зъ заарендованого господарства прїдеть ся оплатити, зъ власного маєтку поносити; будынки и ґрунта въ добромъ станѣ утри-мувати, щорôчно найменче 30 фôръ гною на заарен-дований ґрунта вивезти, звичайнї направы будынкôвъ власнимъ коштомъ пôдпрїмати, будынки тѣ щорôчно въ краковскомъ товариствѣ ассекураційномъ до высо-

кости 320 зр. вôдъ огию убезпечувати и посвѣдченемъ асекурації (поліцою) передъ опѣкуномъ малолѣтнихъ выказатись и цѣле повыше господарство въ дню 1-ого марта 1886 въ такомъ станѣ и зъ такими засѣвами, якъ вôдбере, безъ попередного выповѣдженя опѣкунови малолѣтнихъ властителѣвъ вôддати.

4) Колибы Петро Дѣдора котрои небудь раты чиншовои въ означеномъ часѣ не заплативъ, прислугувати буде опѣкунови малолѣтнихъ властителѣвъ право сей контрактъ за попереднимъ тримѣсячнимъ выповѣдженемъ розвязати.

Въ Островѣ дня 22-ого Лютого 1880.

Свѣдки:	Петро Дѣдора,
Павло Туръ,	Прокопъ Щербанъ.
Григорій Банахъ.	

Належитость штемплёва за контрактъ найму або посесії оплачуєть ся вôдъ цѣны найму або посесії т. е. вôдъ сумы, яка представить ся по зрахованю чиншу за всѣ лѣта посесії посля скадъ II., умѣщеної въ таблиці штемплёвоЯ, котру въ кождомъ календари знайти можна. За повысшій отже контрактъ оплатила бы ся належитость вôдъ сумы 360 зр., бо тôлько виносить умовленый чиншъ за 6 лѣтъ. Належитость тую платить ся въ той способѣ, що купується штемпель за вôдповѣдну суму, который на контрактѣ прибивається и переписується ся.

Той контрактъ мусить опѣкунъ предложити Судови до затвердженя:

(Штемпель на 36 кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Малолѣтнїй Сень, Анна и Дмитро Маланьчуки посѣдають господарство рôльне пôдъ ч. 132 въ Островѣ. Понеже тîй малолѣтнїй суть въ такихъ лѣтахъ, що господарства того такъ скоро не будуть могли управляти, а я, маючи много труду зъ управою власного мого

Грунту, господарствомъ сиротскимъ самъ зъ корыстю займати ся не зможу, протое выпустивъ-емъ тое господарство Петрови Дѣдорѣ на 6 лѣтъ въ аренду и заключивъ-емъ зъ нимъ контрактъ пôдъ услôвями для малолѣтнихъ дуже корыстными.

Прошу проте о потверджене того контракту, ко-
трый пôдъ /. предкладаю, именемъ малолѣтнихъ Сеня,
Анны и Дмитра Маланьчуковъ.

Григорій Банахъ.

Чиншъ скадаетъ ся въ судѣ, або тамъ де судъ прикаже; если арендарь чиншу не платить на часть, має опѣкунъ о тôмъ безпроволочно судъ завѣдомити. Если аренда господарства кончить ся въ такомъ часѣ, коли сироты суть еще малолѣтнї, має опѣкунъ о тôмъ завчасу донести до суду, щобы Грунту на дальшій лѣта выарендувати тому самому арендареви або іншому.

Зъ розпродажи поверхнового маєтку сиротскаго, зъ чиншевъ за аренду Грунту призбирати ся може въ судѣ для сироты значнѣйша сума. Суму тую вôддає судъ звычайно касѣ щадничой на процентъ по 5 або 6 вôдъ ста. Если опѣкунъ уважає, що мôгъ бы суму тую корыстнѣйше умѣстити, такъ щобы бôльшій пожитокъ приносила, то має о тôмъ донести судови. Корыстнѣйшимъ такимъ умѣщенемъ може бути закупно такихъ наперôвъ державныхъ (обліацій), котрї бôльшій процентъ несуть, такожъ пожичка особамъ приватнымъ и закупно Грунту або домôвъ. Сиротскій грошъ выпожичає судъ тôлько тому, хто може дати правну обезпеку, т. е. хто має реальнostъ (Грунтъ або домъ), на котрой выпожичену суму для сироты заинтабулює и suma тая не обтяжує Грунту надъ двѣ третины, а домъ надъ половину правдивоихъ вартости. Безъ призволеня суду опѣкунъ навѣть на таку обезпеку сиротскихъ грошей выпожичити не може. Пожичку удѣлює тôлько судъ и ажъ тогды, коли выпожичаючій предложитъ скрипть довжный на суму,

котру хоче вижичити, и суму тую на своїй реальності заінталює. Описане скрипту такого и поданя о інта-
буляцію найліпше удастись до нотаря або адвоката, можна
однакож и въ судѣ внести устно до протоколу. Опѣкунъ
не може убезпеченого въ той спосіб капіталу виповѣдати
анѣ сплату вôдбрати, хиба що єму судъ тое призволивъ;
натомїсть має пильнувати, щоби довжникъ процента и капі-
талъ въ часѣ, який въ скріптѣ означено, сплачувавъ въ
судѣ, и о кождой проволоцѣ довжника судови пригадати.

Найпевнѣйшимъ и найкористнѣйшимъ умѣщенемъ си-
ротокихъ капиталовъ есть закупно ґрунтovъ або дôмовъ,
особливо въ теперѣшнихъ часахъ, коли ґрунта такъ
дешево закупити можна. На таке закупно потреба такожъ
призволеня вôдъ суду. Опѣкунъ має въ такомъ разѣ выка-
зати передъ судомъ, вôдъ кого, який ґрунтъ або дôмъ, за
яку цѣну купити гадає и зъ якихъ поводовъ уважає тоє
закупно користнимъ для сироты.

(Штемпель на Зб кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Для малолѣтнихъ Сеня, Анны и Дмитра Малань-
чуковъ зложена есть въ депозитѣ Свѣтлого ц. к. Суду
сума 320 зр. в. а., о чѣмъ я рѣшеннями зъ дня 22-ого
Лютого 1880 ч. 376 и зъ дня 16-ого Марта 1880 ч.
437 бувъ завѣдомленій. Сума тая зложена въ касѣ
щадничої приносить только 5% вôдсотковъ. Понеже
Павло Туръ гадає зъ ґрунту свого пôдъ ч. 106 въ О-
стровѣ продати парцелю „Ланы“ звану, обоймаючу 4
моры орного доброго поля, и жадає за тоє 320 зр.;
понеже парцеля тая притыкає до ґрунтovъ малолѣтнихъ
Маланьчуковъ, цѣна, яку Павло Туръ за ню жадає, не
есть висока и парцеля тая принесла бы малолѣтнимъ
бôльше пожитку, якъ готовка для нихъ въ Судѣ зложена:
протое гадаю парцелю тую для малолѣтнихъ
закупити и прошу Свѣтлый ц. к. Судъ, щоби для уло-

жения контракту сего купна термінъ вызначивъ и на той же мене и Павла Тура покликавъ.

Григорій Банахъ.

Коли судъ призволить на закупно, списує опѣкунъ зъ продавцею контрактъ; контрактъ той судови до затвердженя предкладає, а по затвердженю вносить до суду просьбу о интабульоване сироты за властителя купленого ґрунту або дому. — О призволене на закупно може опѣкунъ просити такожъ и устно; о списане контракту купна и поданя о интабуляцію належить удати ся до адвоката або нотаря.

Готовыми грôшми сирôтскими инакше завѣдується ся, если на маєтку сирôтскому тяжать якî довги. Зъ готовки такої повинно ся передовсѣмъ сплачувати тіі довги, и то найперше такій, котрî суть високо опроцентовані або на котрî вêритель вже екзекуцію провадить. Опѣкунъ зробить найлѣпше, если сплачуване довгôвъ сирôтскихъ зъ капіталôвъ для сироты въ судѣ зложенихъ позоставить судови: повиненъ однакожъ просити о тоє судъ устно або письменно (такъ якъ се у другої части 2-ого взорця на сторонѣ 10 подано). Менший довги сирôтскі, о которыхъ ретельности и належности опѣкунъ пересвѣдчить ся чи то зо скрипту довжного чи зъ векслю чи зъ рѣшень судовихъ чи зъ посвѣдченя достовѣрныхъ людей, може опѣкунъ самъ выплачувати зъ грошей сирôтскихъ, если у нёго знаходяться. Опѣкунъ не повиненъ скорше сплачувати довгу, доки ему вêритель не вôддастъ скрипту довжного або векслю и не выставить ему поквітованя на выплачену суму, котре такъ має бути уложене:

Квітъ,

котримъ посвѣдчаю, що Григорій Банахъ яко опѣкунъ малолѣтнихъ наслѣдникôвъ Михайла Маланьчука, а то Сеня, Анны и Дмитра Маланьчукôвъ, выплативъ менѣ нынѣшнього дня въ готовцѣ суму 50 зр. в. а. зъ вôдсотками по 5% вôдъ 1-ого Сєчня 1880, разомъ отже

суму 52 зр. 50 кр. (пятьдесят два зр. 50 кр.), черезъ пок. Михайла Маланьчука въ осени 1879 у мене вы-
пожичену, въ наслѣдокъ чого звертаю заразомъ Григорі-
єви Банахови дотычный скриптъ довжный пок. Михайла
Маланьчука.

Въ Острівъ дня 1-ого Мая 1880.

Іванъ Сидоракъ.

Квіты мають бути штемпльовані въ той спосібъ, що прибивається штемпель (посля складу II), а перші слова (але не самъ надписъ: *Keitъ*), пишутъся на штемплю. Нештемпльовані квіты и контракта подлягають карѣ. Таблиця штемплёва, якъ вже сказано, знаходить ся въ кождомъ календарі.

Если сирота не має только покладнихъ грошей або поверхового злишнього маєтку, за который бы можна всѣ довги посплачувати, въ той часъ повиненъ опѣкунъ зъ дрігими незаспокоенными вѣрителями угодити ся на сплату ратами, который легче прійшло бы зъ доходомъ зрунту рочно сплачувати. Если вѣрителѣ не пристаютъ на сплату ратами, належить за призволенемъ суду, якъ то высше описано, зрунтъ або домъ сиротскій выпустити въ аренду на бôльше лѣтъ за чиншъ, который заразъ зъ горы за всѣ лѣта мавъ бы бути заплаченый; можна такожь выпустити зрунтъ въ посесію на бôльше лѣтъ зъ такою умовою, щобы арендарь або посесоръ въ протягу тыхъ лѣтъ выплативъ всѣ довги, які на томъ зрунтѣ тяжать. На тое мусить бути такожь письменный контрактъ зробленый и судови до затвердженя предложеный. Не удасться въ той спосібъ зрунтъ заарендувати, або если чиншомъ, якій узыкається, не выплатить ся всѣхъ довговъ: тогды не позостає нѣчого іншого, якъ відповѣдну часть зрунту сиротскому або послія потреби и цѣллій зрунтъ продати. На представленье опѣкуна судъ заряджує ліцитаційну продажъ зрунту, або, если опѣкунъ самъ вышукавъ відповѣдного купця, затверджує контрактъ купна и

продажи, о списане котрого найдѣншее до адвоката або нотаря удастись.

(Штемпель на Зб кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Зъ реальности пôдъ ч. 92 въ Островѣ положено, складающои ся зъ 5 морговъ ѣрунту и будынковъ, а декретомъ дѣцтва зъ дня 5-ого Лютого 1880 ч. 293 малолѣтнимъ Павлови и Юстинѣ Доманюкамъ по пок. Андрею Доманюку на власнôсть признанои, хоче Пилиппъ Стефанишинъ закупити парцелъ „Ланы и ниву за болотомъ“, обоймаючй 3 морги орного ѣрунту, и подає за нихъ дуже корыстну цѣну 300 зр. в. а., котрїй разъ по списаню контракту до депозиту судового зложити обовязуеть ся.

На цѣлой той реальности тяжить довгъ въ сумѣ 130 зр. черезъ пок. Андрея Доманюка ще въ р. 1876 въ Банку рустикальномъ затягненый; такожъ узыскали на тую реальнôсть права заставу Гершь Бардахъ для сумы 60 зр. а Шмуль Ротбавмъ для сумы 82 зр. Выплатити тіі довги зъ доходовъ реальности не есть можно. Вѣрителъ въ короткомъ часѣ просити будуть запевно о ліцитацийну продажъ реальности. Понеже заходить обава, щоби реальнôсть тая при ліцитациї за дуже низьку цѣну не зостала продана, черезъ що малолѣтній властителъ були бы позбавленій всѣго свого маєтку: то прошу зб взгляду на тое, що подавана Пилиппомъ Стефанишиномъ цѣна покрѣе всѣ довги на той реальности тяжачай, що запобѣжить ся дальшимъ коштамъ екзекуції и наростови процентовъ, що малолѣтнимъ по спродажи 3 морговъ ѣрунту позостане ще 2 морги доброго поля и будынки:

Свѣтлый ц. к. Судъ зволить уповажнити мене, яко опѣкуна малолѣтнихъ Павла и Юстини Доманюковъ, заключити зъ Пилиппомъ Стефанишиномъ кон-

трактъ о купно и продажъ З морѣвъ Грунту зъ реальности пôдъ ч. 92 въ Островѣ.

Романъ Бобецкій.

Ото суть загальний правила, якъ опѣкунъ маєтокъ сиротскимъ має завѣдувати.

У всѣхъ важнейшихъ справахъ на власну руку безъ призволеня судового опѣкунъ нѣчого не може робити. Не може отже опѣкунъ, якъ то у насть часто дѣялось, безъ призволеня судового поверховный сиротскій маєтокъ продавати, Грунта сиротскій выарендовувати, заставляти, мѣняти або розпродувати, не може на Грунтъ сиротскій довгу затягати анѣ вѣрительности сиротскій выповѣдати, если суть правно убезпечений, не може у себе готовыхъ грошей сиротскихъ переховувати анѣ выпожичати або Грунта закуповати.

Всё, що до звичайного заряду господарства належить, може опѣкунъ самъ залагоджувати, може отже, если самъ господарство провадить, зобраній зъ Грунту плоды продавати, потрѣбну на господарство худобу и инвентарь, якъ возы, плуги и т. и., закуповати, а злишнїй выпродати. Въ загалѣ, якъ вже сказано, опѣкунъ має старати ся, щоби сироты якъ найменчїй выdatки мали, а маєтокъ ихъ о сколько можна збoльшавати ся.

3. Якъ має опѣкунъ малолѣтнїй сироты виховувати.

Опѣкунъ має такожь обовязокъ старати ся о виживленїи и вихованїи малолѣтнихъ сиротъ его опѣцѣ повѣреныхъ.

Мають сироты свої власнїй маєтокъ, то вôдповѣдна часть доходовъ зъ того маєтку має служити на викормленїи и утриманїи сиротъ. Єсли отже опѣкунъ Грунтъ сиротскій самъ управляє, то має утримувати при собї сироты и зъ доходовъ Грунту виживляти; если маєтокъ сиротскій въ чужихъ рукахъ, т. е. Грунтъ заарендований або грошъ вижичений, то рôчный чиншъ зъ того Грунту або процента слу-

жать на выкормлене дѣтій. Можна такожъ маєтокъ сиротскій вѣддати въ чужї руки, т. е. ґрунтъ заарендувати або грошѣ на скрипть и гіпотеку выживити, зъ такою умовою, що той, хто арендуетъ або виножичає, зъобовяже ся сироты при собѣ утримувати, выживляти и виховувати. До такої умовы треба призволення суду. Опѣкунъ въ такомъ разѣ наглядає только, чи сиротамъ кривда не дѣТЬ ся и маєтки ихъ не руйнують ся.

Корѣнного маєтку сиротскаго на выживлене сиротъ не вѣлько нарушати. Если отже сироты мають такъ малый маєтокъ, що доходы не вистають на ихъ утримане, то обовязана мати сиротъ зъ власного свого маєтку сироты выживляти; если мати не жіє, обовязаній до того дѣдъ або бабка по батькови, дальше дѣдъ або бабка по матери. Если тіи свойки добровольно обовязку того не хотуть на себе пріймити, має о томъ опѣкунъ до суду донести.

Опѣкунъ не має обовязку зъ власного маєтку сироты выживляти; если отже родина сиротъ не жіє, має опѣкунъ умѣстити сироты у кого чужого, сли самъ при собѣ ихъ затримати не хоче.

Подобно маєтъ ся такожъ зъ вихованемъ сиротъ.

Если мати малолѣтнихъ жіє, то повинна сама займати ся ихъ вихованемъ, онѣкунъ наглядає только и дораджує; если сироты не мають матери, опѣкунъ самъ ихъ виховує.

Виховуване есть то приспособлене дитини на чеснога, богообоязливого и народови ужиточного чоловѣка. Опѣкунъ повиненъ отже зъ малку ще впоювати въ дитину засады добрї, учити боязни божої и добрыхъ звичаївъ, пошановання старшихъ, замиловання до працї, до ощадності, пошановання свого и чужого добра и посылати дитину нильно до церкви и до школы, щобы дитина такъ потрѣбний въ нинѣшнихъ часахъ для кожного науки, о сколько можно, собѣ присвоила.

Якъ дитина скончить вже 10 до 12 лѣтъ, есть отже

въ тѣмъ вѣку, що вже и чогось практическаго выучитись може, має опѣкунъ приспособлювати дитину до заводу вѣдовѣднаго єи способностямъ и маєткови. И такъ если дитина має значнѣйшій маєтокъ и оказує велику охоту и способность до дальшои науки, повиненъ опѣкунъ посылати дитину до школъ высшихъ; если сирота має господарство такъ велике, що въ будучности можна однѣй родинѣ выгѣдно зъ него утrimуватись, належить дитину приучувати рѣльництва, садовництва, пчольництва; если сирота не має грунту або має єго лишь дуже мало, або если господарство (хочбы и значнѣйше) належить до бѣльше дѣтій, повиненъ опѣкунъ одно зъ дѣтій приспособлювати до рѣльництва, а іншій дати выучувати такого ремесла, зъ котрого бы познѣйше на цѣле свое жите могли мати добре утrimане. Корысть въ тѣмъ есть тая, що, коли сироты прїайдуть до лѣтъ и маєтокъ свої вѣдеруть, то тымчасомъ зъ доходовъ зъ грунту узбиратись може така готовка, що грунтъ неподѣленый припаде одному сиротѣ, а всѣ другій отримають сплату въ грошехъ, котрїй придадуть ся имъ чи то на вывѣноване, чи на проваджене ремесла, або ведене власного господарства.

Если доходы зъ маєтку сиротскаго на выховане сиротъ не выстарчаютъ, а сироты не мають близшихъ своякѣвъ, котрїй до выховання сиротъ власнимъ маєткомъ причинити ся суть обовязаній, тогды можна такожь нарушити корѣнныи маєтокъ сиротскій, а то примѣромъ на справлениe одежи, книжокъ, сли малолѣтній учить ся въ школахъ, на закуплене варстату або знарядѣвъ ремѣсничихъ, если малолѣтній того до своего завodu потребує. Корѣнныи маєтокъ сиротскій може бути нарушеный только за призволенемъ суду.

Если сирота нѣякого маєтку не має, належить просити судъ, щобы выстараєвъ ся о умѣщеннѣ сироты въ якомъ публичномъ закладѣ выховавчомъ. Въ кождомъ бѣльшомъ мѣстѣ суть бурсы, въ которыхъ умѣщуються ся хлопцѣвъ без-

платно и посылаеть ся ихъ до школъ высшихъ; въ Дроговыжу коло Львова есть закладъ, де звыжъ 200 дѣтей бесплатно выучуєть ся ремесла.

Опѣкунъ має такожъ обовязокъ малолѣтній сироты въ судѣ и по-за судомъ заступати. Малолѣтній не може анѣ передъ судомъ самъ процеса провадити, анѣ на себе нѣякихъ обовязковъ прїймати, анѣ своимъ маєткомъ розпоряджати; всякий такій умовы малолѣтнихъ, отже и пожички малолѣтними затягненій, суть неважній. Єсли однакожъ малолѣтній умѣє яке ремесло, або есть въ службѣ, то тымъ, що собѣ заробить або заслужить, може посля своєї волї розпоряджати, а навѣть о такій належитості самъ безъ опѣкуна процесувати ся.

Опѣкунъ, такъ якъ и отецъ, має право карати непослушній сироты єго опѣцѣ вôдданї, однакожъ такъ, щоби сироты черезъ тоє на здоровю не утерпѣли; єсли опѣкунъ права свого въ якій небудь способѣ надъуживає, можуть такожъ и сироты малолѣтній передъ своими свояками або передъ судомъ устно або письменно пожалуватись.

Свѣтлый ц. к. Судъ!

Для малолѣтнихъ по покойному Прокопѣ Свистунѣ позосталыхъ дѣтій Онисима и Параскевії Свистунѣ установивъ Свѣтлый ц. к. Судъ опѣкуномъ старшого ихъ брата Герасима Свистуна.

Опѣкунъ той ужиткує цѣллій маєтокъ сиротскій на власну корысть, спродавъ корову малолѣтнихъ и пару волоў, заставивъ Сем'кови Хоминови 4 кусники цоля зъ ѣрунту малолѣтнихъ на 5 лѣтъ за 80 зр. и грoшми тими сплачує власній свои довги.

Понеже Герасимъ Свистунъ часто такожъ напи-вається ся и занедбує выховане малолѣтнихъ сиротъ єго опѣцѣ повѣреныхъ, бо анѣ до школы анѣ до церкви ихъ не посылає и о приличне одѣнє для нихъ не ста-рається ся, протоє яко близькій своякъ тихъ малолѣт-

нихъ доношу о тѣмъ Свѣтлому ц. к. Судови и прошу, чтобы усунувъ Герасима Свиستуна вѣдь дальшои опѣки надъ тыхъ малолѣтними и завѣзвавъ его до зложеня рахункôвъ зъ дотеперѣшнього заряду маєткомъ тыхъ малолѣтнихъ.

Стефанъ Тымчѣй.

4. Коли опѣка кônчитъ ся.

Опѣка надається ся, якъ сказали-сьмо, для тыхъ осібъ малолѣтнихъ, которыхъ отець не живе и котрї самї своими справами завѣдувати не вмѣютъ. Длятого надає судъ опѣку такожъ и для тыхъ малолѣтнихъ, которыхъ отець вправдѣ живе єще, але ними опѣкувати ся не може, примѣромъ если есть божевольный (зъ розуму збйшовъ), если узнаный зоставъ черезъ судъ за марнотравця, если бувъ засуджений на кару вязницѣ болѣше якъ на оденъ рокъ, если покинувъ малолѣтнихъ дѣтій, если занедбує ихъ выховувати и выживляти, або сли болѣше якъ на оденъ рокъ зъ краю выдаливъ ся и о собѣ чутки не дає.

Опѣка кônчитъ ся отже, если отецъ малолѣтнихъ зновъ може або хоче ними опѣкувати ся, если малолѣтній умре або укônчитъ 24 лѣтъ житя. Если малолѣтній зостаючій підъ опѣкою дойде до повнолѣтності, але есть уломный (нѣмий, слѣпый) або дурноватый, або марнотравникъ и обавлятись належить, що маєткомъ своимъ не зможе добре завѣдувати: мають о тѣмъ свояки его або опѣкунъ донести до суду и просити о продовжене опѣки на часъ неограниченый, якъ довго потреба того окажеть ся.

(Штемпель на 1 зр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Декретомъ зъ дня 10-ого Лютого 1880 ч. 372 установивъ мене Свѣтлый ц. к. Судъ опѣкуномъ малолѣтнього Сеня Маланьчука. Малолѣтній той, якъ

•/. свѣдчить метрика уродженя пôдъ •/, укôнчить вже за 4 мѣсяцѣ 24 лѣтъ житя и схоче вôдобрati пôдъ svôй зарядъ частину спадьшины по покойнôмъ Михайлѣ Маланьчуку на него припадающу. Понеже однакожъ Сень Маланьчукъ вôдъ пôвъ року вôддавъ ся налоговому піянству, безъ мого призволеня затягнувъ пожичку въ сумѣ 40 зр. у тутешнього корчмаря, не оказує найменшои охоты до працѣ и цѣлыми днями и ночами вôддається розпустѣ: заходить отже узасаднена обава, що ставши повнолѣтнимъ маєтокъ svôй въ короткомъ часѣ марно пропустить. Длятого, покликуючи ся въ тõмъ взглядѣ на свѣдоцтво тутешнього вôйта Семка Дѣдуха, прошу: Свѣтлый ц. к. Судъ зволить опѣку надъ малолѣтнимъ Сенёмъ Маланьчукомъ на чать дальшій и неозначений продовжити.

Григорій Банахъ.

Маєткомъ такого повнолѣтнього завѣдує опѣкунъ, якъ маєткомъ малолѣтнихъ сирôтъ. Такій повнолѣтній, зостаючій пôдъ опѣкою, не може такожъ нѣякихъ обовязкôвъ на себе прїмати, а всѣ умовы, якії бы поробивъ, суть неважній.

Если малолѣтній зостаючій пôдъ опѣкою укôнчивъ вже 20 лѣтъ житя и есть вже на стôлько оглядный, що справами своimi самъ завѣдувати, господарство або ремесло самъ провадити зможе и не заходить обава, що маєтокъ svôй на зле ужів або зруйнує, може опѣкунъ просигти судъ, щоби малолѣтньому опустивъ хибуючій ему до повнолѣтності чать.

(Штемпель на 36 кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Повѣреный моїй опѣцѣ малолѣтній Данило Переплисъ укôнчить днѧ 26-ого Марта 1880, якъ свѣдчить метрика уродженя пôдъ •/, 22-їй рôкъ житя. Понеже господарствомъ его, котримъ до теперъ самъ завѣдувавъ-емъ, дальше для слабого мого здоровя самъ завѣдувати не можу, а малолѣтній той, якъ мавъ я

способнѣсть пересвѣдчи ся, есть чеснымъ, ощаднымъ, трудящимъ молодцемъ и господарство свое зъ пожиткомъ для себе провадити зможе, то прошу: Свѣтлый ц. к. Судъ зволить малолѣтнього Данила Переплиса узнати повнолѣтнимъ.

Антônъ Дѣдора.

Малолѣтній такій, узнаный черезъ судъ за повнолѣтнього, можетъ довѣльно самъ своимъ маєткомъ завѣдувати и має майже всѣ права повнолѣтнього.

Если опѣкунъ обовязки свои не выполняе належито, если занедбуе выховане або выживлене малолѣтнихъ, надъ ними збытується ся, ихъ маєткомъ зле завѣдуе, або если зайдуть перешкоды, о которыхъ попередно мова була а за-для которыхъ опѣкунъ обовязкобъ своихъ сповняти не може: належить о томъ донести судови. Судъ безпреволочно усувае такого опѣкуна а въ его мѣсце именуете иного.

Мати або братъ малолѣтнихъ, котрій въ часѣ установления опѣки самі ще були малолѣтними, могутъ, если дойдуть до повнолѣтности, просити судъ, щобы ихъ установивъ опѣкуномъ надъ прочими малолѣтними; судъ може дотеперѣшнього опѣкуна вѣдь обовязкобъ увѣльнити и именувати опѣкуномъ брата або матеръ малолѣтнихъ.

Малолѣтня, котра выходить за мужъ, не стасть ся ще черезъ тое само повнолѣтньою; еи особою опѣкується си чоловѣкъ, а еи маєткомъ завѣдує дотеперѣшній опѣкунъ, хиба що судъ призволить, щобы опѣкунъ мяєтокъ еи вѣддавъ си чоловѣкови до заряду.

5. Якъ має опѣкунъ рахунки складати.

Опѣкунъ має до заряду повѣреного ему маєтку сиротскаго складати рахунки щорочно передъ судомъ, и зложити рахунокъ наконечный, коли его судъ вѣдь дальшои опѣки

усуває або опѣка черезъ смерть або повнолѣтность малолѣтнихъ кончить ся.

Въ рахунку рѣчномъ має опѣкунъ выказати доходы зъ маєтку сиротского за цѣлый рокъ минувшій и всѣ выдатки. Выдатки належить, о сколько можно, выказывать вразъ зъ квітами. Рахунокъ рѣчный складаетъ ся передъ судомъ звычайно зъ концемъ кождого року.

Если отже опѣкунъ провадить самъ господарство малолѣтнихъ, має въ рахунку выказати, колко збожжа и якого зобрали зъ ґрунту сиротского, якій бувъ приховокъ зъ худобы, за колко збожже або худобу продавъ, колко збожжа высѣяли, що коштувала управа ґрунту, яку худобу або инвентарь господарскій закупивъ, що выдавъ на выживлене и выховане сиротъ и якій позоставъ чистый дохôдъ. Подобнымъ есть рахунокъ, если малолѣтній мають лишь готовку въ судѣ зложену або на гіпотеку выжичену, зъ котрои процента опѣкунъ на выживлене и выховане малолѣтнихъ побирає.

(Штемпель на Зб кр.)

Свѣтлый ц. к. Суде!

Въ наслѣдокъ рѣшения ц. к. Суду зъ дня 16-ого Серпня 1878 ч. 5462 обоймивъ я въ Вересню 1878 зарядъ маєтку малолѣтнихъ Трофима, Олексы и Меланії Задорожныхъ.

Маєтокъ той складавъ ся зъ реальности пôдъ ч. 18 въ Островѣ, обоймаючои 8 морговъ ґрунту, будынковъ и рухомыхъ рѣчей.

Посля рѣшения зъ дня 20-ого Жовтня 1878 ч. 7541 выпустивъ я зъ тои реальности 6 морговъ ґрунту и будинки Павлови Стельмахови въ аренду на 6 лѣтъ за рѣчный чиншъ 40 зр. и продавъ поверховный маєтокъ сиротский за 273 зр. 54 кр. в. а. Позосталі 2 морги ґрунту управлявъ-емъ самъ и збраний зъ того

плоды обернувъ ѿмь на выживлюване малолѣтнихъ сиротъ.

Малолѣтнього Трофима, который укѡнчивъ вже 14 лѣтъ и вывчивъ ся читати добре и писати, умѣстивъ ѿмь въ..... у слюсаря Пилипа Нагорного, который зъбовязавъ ся за мѣсячнымъ вынагородженемъ въ сумѣ 3 зр. вывчили его ремесла слюсарскаго до 3 лѣтъ ; малолѣтній Олекса ходить въ Острівѣ до 3-ои клясы а Меланія до 1-ои клясы и мешкаютъ при менѣ.

То попередивши, складаю рахунокъ зъ заряду маєтку сиротскаго за рôкъ минувшій т. е. за часъ вôдъ 1-ого Вересня 1878 до 1-ого Листопада 1879, якъ слѣдує:

При- логи	День и мѣ- сяцъ	Приходъ:	зр. кр.
	1878.		
26. Жовтня	Зъ продажи поверховнаго маєтку	273	53
5. Листоп.	Чиншъ вôдъ Павла Стельмаха за р. 1879	40	—
8. Листоп.	Зъ продажи 3 кôрцѣвъ жита . .	18	—
12. Лист.	Зъ продажи 2 кôрцѣвъ пшеницѣ	16	—
22. Лист.	Сидбръ Туръ звернувъ довгъ .	23	72
	1879.		
5. Марта	Зъ продажи телички	19	—
	Разомъ приходъ .	390	26

Выдатки:

1.	1878.	Такса посмертна по пок. Стефанѣ	
1/.	7. Листоп.	Задорожномъ, якъ квітъ 1/. .	18 33
2.	15. Ли-	Нотареви за писане актôвъ по	
2/.	стопада	тôмъ-же якъ квітъ 2/. . . .	6 54
3/.	3. Ли-	Такса на школы якъ квітъ 3/. .	1 5
	стопада		

22.	Лист.	Зложивъ-емъ въ судѣ до депо-		
		зиту.	273	54
1879.		Купивъ-емъ для Трофима чоботы		
5.	Сѣчня	за	4	—
		кощушокъ за. . .	7	—
		шапку за	—	80
5.	Сѣчня	Купивъ-емъ для Олексы чоботы		
		за	3	50
		шапку за	—	60
		Меланцѣ хустку за	1	20
2.	Лютого	Купивъ-емъ для Олексы и Мела-		
		нії 5 книжокъ школьніхъ, пе-		
		ра, таблички за	5	32
4.	8. Серпня	Заплативъ-емъ Пилипови Нагор-		
		ному за науку Трофима за 10		
		мѣсяцівъ т. е. до 1. Листопада		
4/.		1879, якъ квітъ 4/.	30	—
5/.	5. 10. Серпня	Податокъ за р. 1879, якъ квітъ 5/. 17	64	½
	"	Возьному за доручене 5 рѣшень		
	"	судов.	—	87½
	"	Штемплѣ за 3 поданя до суду		
	"	внесеній	1	8
	"	Въ справахъ сиротъ єздивъ-емъ		
		два разы до суду, за пôдводы		
		заплативъ-емъ	3	—
		Разомъ выdatки	374	48
		Вôдтягнувши вôдъ приходовъ . . .	390	26
		выdatки	374	48
		позостає въ моихъ рукахъ 15 зр. 78 кр.,		
		котрї затримую у себе на дальшї потребы малолѣтнихъ.		

Свѣтлый ц. к. Судъ зволить сей рахунокъ одобрить и мене о запавшомъ рѣшеню завѣдомити.

Андрей Тухолька.

Если маेतокъ сиротскій есть такъ незначный, что доходы заледве выстають на выживлене малолѣтнихъ, може судъ увѣльнити опѣкуна вѣдь складаня рѣчныхъ рахункôвъ.

Наконечный рахунокъ мае опѣкунъ найпѣзнѣйше вѣдь два мѣсяцѣ по сконченю опѣки предложити судови, хиба что сирота, который ставъ повнолѣтнимъ, увѣльнить его вѣдь зложенія того рахунку. Вѣдь наконечномъ рахунку покликуеть ся опѣкунъ на свои рахунки рѣчны, т. е. складає до купы сумы рѣчныхъ доходовъ и выдаткôвъ и выказуе, чи и о сколько маेतокъ сиротскій збѣльшивъ ся або зменшивъ ся. Если опѣкунъ вѣдь складаня рѣчныхъ рахункôвъ бувъ увѣльненый, мае вѣдь наконечномъ рахунку, покликующій на станъ маे�тку, якій бувъ вѣдь часѣ коли опѣку обоймавъ (що вѣдь инвентари маे�тковомъ есть выказане), зрахувати вѣдь порядку всѣ доходы и выдатки вѣдь часѣ выконування опѣки. Рахунки черезъ опѣкуна предложени судъ спрѣджае, а узнавши докладными выдає опѣкунови свѣдоцтво на тое. Опѣкунъ може жадати звороту всѣхъ выдаткôвъ, якій зъ своего маे�тку для малолѣтнихъ поносивъ, и выдатки тѣ вѣдь рахункахъ выказати.

Опѣкунамъ, который справами сиротъ щиро займали ся и пильностю своею и ощадностю маे�токъ сиротскій збѣльшили, може судъ на ихъ жадане зъ доходовъ маे�тку сиротскаго признati вѣдновѣдну нагороду. На опѣкуновъ, который обовязкôвъ своихъ не выповняютъ належито, може судъ накладати кары грошевѣй. Опѣкуны таки вѣдповѣдають такожъ цѣлымъ своимъ маे�ткомъ за всякий шкоды и страты, якій малолѣтнимъ зъ власнои вины нанесли. Вѣдповѣдають отже опѣкуны и мають малолѣтнимъ зѣ своего маे�тку шкоду звернути, если господарство малолѣтнихъ занедбували, грунта зле управляли або вѣдлогомъ позѣставляли, если будынкôвъ сиротскихъ вѣдь огню не убезпечували (ассекурovali) а будынки тїи погорѣли, если черезъ недоглядъ худоба малолѣтнихъ выгинула, если грунта сиротскій заста-

вляли або продавали, если грошъ сиротскій выпожичували непевнымъ людямъ, такъ що ихъ вѣдомати трудно, если не допильновували, щобы довжники сиротъ на чать довги сплачували, если будынківъ сиротскихъ вѣ вѣдовѣдномъ часѣ не направляли и будынки тіи понищились, если сплачували неретельнїй и неналежнїй довги або робили умовы не-користнїй для малолѣтнихъ безъ призволеня судового (умовы такї суть неважнїй). Всѣхъ подобныхъ выпадкѣвъ трудно навѣть вычислити; яко правило служить, що опѣкунъ есть одвѣчальнимъ и має звернути шкоду, яку зъ его вины, не-балости або злой волѣ малолѣтнїй потерпѣли.

Всѣ, що сказано о опѣкунахъ, о ихъ обовязкахъ и одвѣчальности, вѣдомати ся такожь до матери малолѣтнихъ, если судъ єї опѣкункою назначивъ. Мати малолѣтнихъ обовязана такожь складати вѣ судѣ рахунки и одвѣчальною есть за всяку шкоду, яку малолѣтнимъ зъ власної вины на-несла. Матеръ, котра зле опѣкку wykonує, можна такожь вѣдъ опѣки уеунути.

6. О кураторахъ.

Куратора установляє судъ для тыхъ особъ, котрї суть вже повнолѣтними але для розличныхъ причинъ самї сво-имъ маєтокъ завѣдувати и своими справами займати ся не могутъ.

И такъ установляєтъ ся куратора для збійшовшихъ зъ розуму (божевѣльныхъ) и для дурноватыхъ. Особы такї не могутъ нѣякихъ правныхъ интересовъ важно пѣд-пріимати, отже нѣякихъ умовъ робити, нѣчого продавати, куповати, выпожичати, заставляти або сплачувати. У всѣхъ подобныхъ справахъ заступає ихъ кураторъ.

Куратора установляє судъ такожь для марнотравпѣвъ.

За марнотравця узнає судъ того, кто маєтокъ свой перозважно разтрачує, довги безъ потребы и пѣдъ тяжкими

умовами затягає и тымъ себе або свою родину въ будучности на нужду наражає. Скоро хто отже свой маєтокъ, чи то ґрунтъ, чи худобу, выпродує безъ потребы а узысканій грошъ на марницѣ пускає; скоро хто въ такой цѣли, отже безъ потребы, затягає пожички на высокій процента и пôдъ утяжливыми условиями: належить о т ôмъ безпреволочно донести до суду, а судъ, переконавши ся о марнотравствѣ, вôдбирає такому марнотравникови право завѣдувати своимъ маєткомъ и надає ему куратора, который такого марнотравника у всѣхъ справахъ правныхъ заступати має.

Свѣтлый ц. к. Суде!

Микола Хоркавый зъ Острова одѣличивъ передъ 3 роками по батьку своймъ маєтокъ, складаючій ся зъ 12 морговъ ґрунту и будынковъ пôдъ ч. 63 въ Островѣ; маєтокъ той бувъ добре утримуваний и безъ довговъ. Яко вѣно отримавъ Микола Хоркавый вôдъ свои жїнки Ксенію пару воловъ, корову и 100 зр. готовкою.

Цѣлый той маєтокъ нынѣ майже зруйнований.

Микола Хоркавый вôдъ пôвтора року почавъ налогово напивати ся и господарство занедбувати. Пропустивши въ корчмѣ на трунки и карты 100 зр. отриманихъ вôдъ свои жїнки, продавъ передъ рокомъ волы и корову за 180 зр., заставивъ 3 морги поля Іванови Ференсови на 6 лѣтъ за 40 зр., выпожичивъ у Мошка Ерліха 50 зр. на 12 процентъ и продавъ моргъ поля, „Заставна“ званого, Микитѣ Кифорови за 55 зр. Всѣ узбирани въ той способѣ грошъ перетративъ Микола Хоркавый на розпусту.

Понеже заходить обава, що небавкомъ и решту ґрунту на марницѣ выпродастъ и себе, свою жїнку и дитину на нужду спровадить: зверхнôсть громады Острова доносить о т ôмъ Свѣтловому ц. к. Судови и просять о узнанїи Миколы Хоркавого марнотравникомъ.

На куратора представляеть ся Семка Бобецкого
эть Острова.

Вôдь зверхности громады Острова.

Прокôпъ Рокецкій,
вôйтъ.

Марнотравникъ такій, такъ якъ и божевôльный, не
може самъ нѣякихъ правныхъ интересôвъ важно подпрій-
мати, а всяки умовы, якій поробить, суть неважній.

Обовязки такихъ кураторовъ суть такій самій, якъ о-
пѣкунôвъ: судъ вôддае имъ зарядъ маєтку божевôльного або
марнотравника, маєткомъ тымъ мають они завѣдувати и су-
дови рахунки складати.

Куратора установляє судъ часами и для малолѣт-
нихъ, збстающихъ пôдъ одною и тою самою опѣкою, если
заходять процеса межи тими малолѣтними, або мѣжъ мало-
лѣтними и ихъ родичами або опѣкуномъ. По переведеню та-
кого процесу обовязокъ куратора устас.

7. Деякій практичнї рады для опѣкунôвъ.

Подавши приписы, якъ опѣка має бути виконувана, по-
даемо такожъ деякій рады для опѣкунôвъ, якъ въ розличныхъ
випадкахъ поступати собѣ мають.

Передъ всѣмъ звертаємо увагу на тоє, що мати мало-
лѣтнихъ сирôтъ, если іменована есть опѣкункою, не має
взглядомъ маєтку малолѣтнихъ бôльше правъ, якъ опѣкунъ.
Лучаеть ся дуже часто, що така мати-опѣкунка або,
если вийде за мужъ, другій єи чоловѣкъ ґрунтъ сирôтскій
на власний тôлько пожитокъ уживають, заставляють, мѣня-
ють, випускають въ аренду або парцелями вишродують.

До всѣго того опѣкунка не має права, не може такожъ
эть маєтку сирôтского справляти собѣ весіля, хрестинъ або
похоронôвъ для дѣтій своихъ зъ другого супружества, бо
маєтокъ той есть власностю малолѣтнихъ сирôтъ.

Судъ если о томъ довѣдається ся, усуває опѣкунку вôдъ

опѣки, вѣдбирае ѿй зарядъ маѣтку сиротскаго и всяку шкоду малолѣтнимъ вѣ той способѣ напесену мусить опѣкунка звернути. Такожь уневажнѧє судъ всякий такї заставы, продажи або замѣны, черезъ опѣкунку безъ призволенія судового по-робленій. Каждый протое, кто вѣдъ опѣкунки або опѣкунна зъ маѣтку сиротскаго що небудъ купуе, повиненъ пересвѣдчили ся, чи мають они до того призволене вѣдъ суду.

Если малолѣтня сирота за мужъ выходитъ, маѣтокъ тои сироты може опѣкунъ або самъ ажъ до повнолѣтности сироты завѣдувати, або вѣддати еи чоловѣкови до заряду. Чоловѣкъ такои малолѣтнай, такъ якъ и опѣкуны, не має права маѣтку того задовжати, заставляти, мѣняти або продавати, хиба що маѣтокъ або вѣно зъ готовыхъ грошій або рухомыхъ рѣчій складасть ся. Опѣкунъ обовязаный вѣ та-кому разѣ безпреволочно маѣтокъ сиротскій пѣдъ своїй за-рядъ обѣйтити.

Опѣкунъ, якъ сказали-съмо, вѣдповѣдає цѣлымъ своимъ маѣткомъ за всяку шкоду, яка малолѣтнимъ зъ его вины притрафилася.

Часто лучаеть ся, ѩо будынки малолѣтнихъ огонь зни-щить; судъ може опѣкуну за тое одвѣчальнымъ зробити, ѩо будынкѣвъ тыхъ не убезпечивъ вѣдъ огню. Добре есть про-тое, если опѣкунъ ѩо року будынки сиротскій вѣдъ огню у-безпечує (ассекурує). Убезпечувати можна вѣ кождомъ мѣ-сточку, вѣ котрому мешкає агентъ ассекураційный. За 2 або 3 зр., котрый ѩо року на тую обезпеку выдасть ся, може опѣкунъ бути спокойный, ѩо на выпадокъ, колибудь будынки сиротскій погорѣли, сироты не будутъ мати шкоды, бо това-риство ассекураційне зверне вартостъ тыхъ будынкѣвъ.

Якъ довги сиротскій мають бути выплачувани, сказа-ли-съмо вже попередно. Тутъ подаємо только, ѩо, если на грунтѣ сиротскому тяжать значнѣйшии довги, и вѣрителѣ вже процеса провадять, а довговъ тыхъ вѣ способѣ, якъ попе-редно подано, т. е. або зъ доходовъ грунту або зъ чиншу,

не можна сплатити, то опѣкунъ найлѣпше зробить, если частину ґрунту, або посля потребы и цѣлый ґрунтъ сиротскій, за призволенемъ суду доброму якому купцеви продастъ и довги заспокоить. Корысть есть въ томъ тая, що вѣрителѣ, отримуючи скорше грошѣ, зъ своихъ вѣрительностій звичайно де-що опускають, що не наростають процента и великий кошта екзекуційнї и що зъ вольної руки або частинами можна неразъ ґрунтъ лѣпше продати якъ при лічитації, и зъ того поводу для малолѣтнихъ сиротъ лишить ся ще бодай частина ґрунту або грошій.

До зложеня рѣчныхъ або наконечныхъ рахунковъ добре есть, если опѣкунъ кождый дохѣдь и кождый выдатокъ сиротъ заразъ собѣ записує; при выдаткахъ, особливо при бôльшихъ выплатахъ або закупнахъ, належить постарати ся о поквітованнѣ на выплачену суму и поквітовання тѣ повиннъ опѣкунъ при складаню рахунковъ судови предкладати.

У всѣхъ справахъ, въ которыхъ опѣкунъ не знає, якъ собѣ поступити, повиннъ устно въ судѣ зарадити ся; особливо тогды, если одна зъ малолѣтнихъ сиротъ ему повѣреныхъ осягне повнолѣтність и зажадає вôдь опѣкуна маєтку свого, повиннъ опѣкунъ въ судѣ розвѣдатись, які частини ґрунту и що зъ поверховного маєтку належить такому повнолѣтньому вôддати, а що для решти малолѣтнихъ задержати.

Если опѣкунъ посля тихъ приписовъ обовязки свои сповняє, малолѣтнї сироты вyrостаютъ пôдъ его окомъ на людій честныхъ, господарныхъ и народови ужиточныхъ, а прйшовши до повнолѣтності отримають маєтокъ свой въ добромъ станѣ, безъ довгобвъ.

Якъ же-жъ мало дотеперь маемо подобныхъ опѣкуновъ, кôлько-жъ то людій суть нынѣ нещасливими черезъ несомнѣнне або непорадне поступованнѣ бувшихъ своихъ опѣкуновъ!..

ДОДАТОКЪ.

Скаля штемпльова II.

на квиты и документы въ справахъ правныхъ.

За сумму	до	20 зр. платить ся —	зр.	7 кр.
надъ	20 зр.	40 "	"	13 "
"	40 "	60 "	"	19 "
"	60 "	100 "	"	32 "
"	100 "	200 "	"	63 "
"	200 "	300 "	"	94 "
"	300 "	400 "	"	25 "
"	400 "	800 "	"	50 "
"	800 "	1.200 "	"	75 "
"	1.200 "	1.600 "	"	— "
"	1.600 "	2.000 "	"	25 "
"	2.000 "	2.400 "	"	50 "
"	2.400 "	3.200 "	"	— "
"	3.200 "	4.000 "	"	50 "
"	4.000 "	4.800 "	"	— "
"	4.800 "	5.600 "	"	50 "
"	5.600 "	6.400 "	"	— "
"	6.400 "	7.200 "	"	50 "
"	7.200 "	8.000 "	"	— "

Надъ 800 зр. вѣдъ каждыхъ дальшихъ 400 зр. о 1 зр.
25 кр. бѣльше, причемъ сумы низше 400 зр. уважа-
ють ся повными.

ЗМѢСТЬ:

Сторона

О опѣкунахъ и кураторахъ	3
1. Хто и коли устанавляе опѣкуна	5
2. Якъ має опѣкунъ маєткомъ сиротъ завѣдувати	8
3. Якъ має опѣкунъ малолѣтній сироты выховувати	21
4. Коли опѣка кончить ся	25
5. Якъ має опѣкунъ рахунки складати	27
6. О кураторахъ	32
7. Деякій практичній рады для опѣкунôвъ	34
Додатокъ. Скаля штемплёва II	37

ВОДЪ ВЫДАВНИЦТВА

„РУСКОГО ПРАВОТАРЯ НАРОДНОГО.“

Вже вѣдъ давна зѣ всѣхъ сторонъ домагаютъ ся у насъ „Руского Правотаря“. Указуютъ именно на потребы на селѣ, де не такъ легко въ якой небудь справѣ можна зарадити ся. Особливо жъ потрѣбный Правотарь для народа, котрый задля невѣдомости правныхъ приписовъ дуже часто нараженый есть на великий шкоды и страты, вмотуе ся въ всѣлякій процесы, платить кары або тратить маєтокъ, або удає ся до покутныхъ писарбвъ, котрій его выкорыстуютъ. Не дастъ ся заперечити, що незнане уставъ и приписовъ правныхъ причинило ся у насъ дуже до зъубоженя народа.

Тому-то неразъ вже завзывано и по газетахъ и на зборахъ до уложеня „Руского Правотаря“, въ котромъ бы вѣ всѣхъ правничихъ справахъ, які звычайно у насъ трафляють ся, можна зарадитись. Однакъ выдане цѣлого Правотаря въ однѣй книжцѣ є дѣло за трудне: оно вымagaе и великои працѣ, бо подобній книжки польскїй або нѣмецкїй суть або лиxo уложенїй або не вѣдновѣдають нашимъ потребамъ, и великого кошту, бо кѣлька тысячъ зол. рѣнскихъ, якого выдатку анѣ вѣдъ поодинокихъ особѣй анѣ вѣдъ котрого не будь товариства нашего годѣ вымагати.

Задля того постановила Редакція „Батькѡщины“ выдавати „Руского Правотаря“ книжочками, зѣ которыхъ ще й tota выгода, що легко ихъ и бѣднѣйшому чоловѣкови набути. Першу книжочку „О опѣкунахъ и кураторахъ“ пускаемо теперь въ свѣтъ, друга книжочка, обговорююча дуже важну и наглячу теперь справу „О податку грунтovомъ“, выйде въ Грудни сего року. Книжочки тіи пишуть досвѣдченїи правники, добре обзнакомленїи якъ зъ уставами и приписами правними такъ и зъ потребами практичного житя.

И дальші книжочки вже приготовляють ся; якъ скоро они появлять ся, залежати буде вѣдь того, якъ пріймуть ся обѣ першій книжочки, якій покупъ знайдутъ.

Книжочки тіі уложеній такъ, що зрозумѣти и ужиткувати ихъ може не только чоловѣкъ зъ высшою науково але и розумный селянинъ, который укіончивъ сельскую школу. Для легшого зрозумѣнія и додатковаго ужитку доданій суть численній взорцѣ поданъ, которыми має осягнути ся ще й тая цѣль, щобы наші люди до судовъ и урядовъ писали не по польски, якъ до теперъ звичайно, але по руски.

Сподѣваємо ся, що всѣ люде доброи волѣ спомагати насъ будуть въ нашої роботѣ: одній тымъ, що звертати будуть увагу на наше выдавництво и старати ся будуть его ширити, другій, ип. правники (судії, урядники політичнї, скарбовї и і.), тымъ, що доставляти намъ будуть матеріялу на дальшій книжочки. Просимо только завсігдь напередъ позрозумѣти ся зъ нами, щобы оденъ и и той самъ предметъ не взяли собѣ дзвѣ або бѣльше особѣ до обробленя.

Цѣну установляемо якъ найнизшу, бо въ тѣмъ выдавництвѣ не шукаємо зыску, але хочемо нимъ передъ всѣмъ прислужити ся народови. Отся книжочка, обоймаюча $2\frac{1}{2}$ аркушевъ друку, коштує 12 кр., а зъ пересылкою почтовою (пѣдъ опаскою) 14 кр. а. в.

Редакція „Батьківщины.“

И 10080

БАТЬКОВЩИНА,

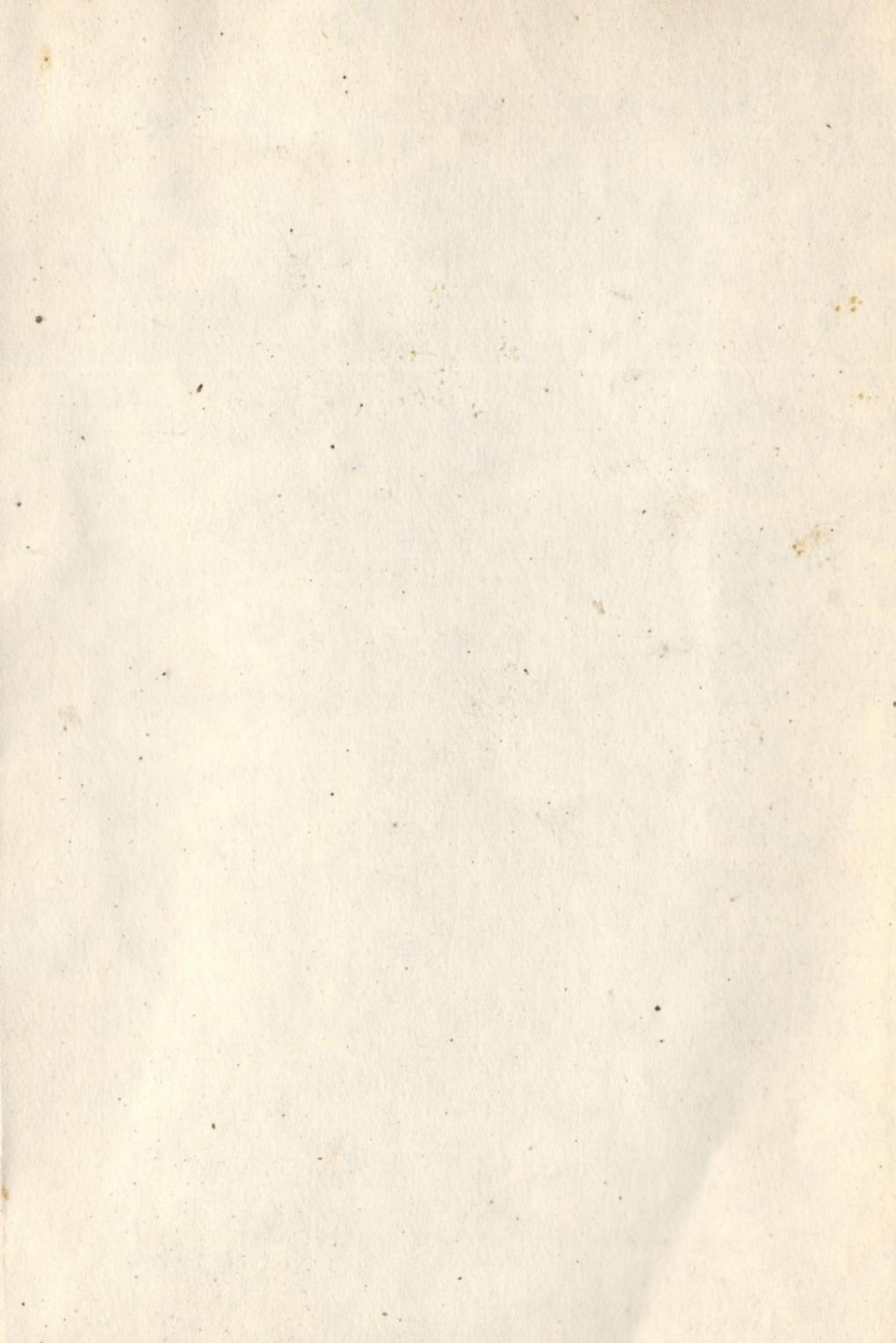
газета посвящена переважно
справамъ народа,

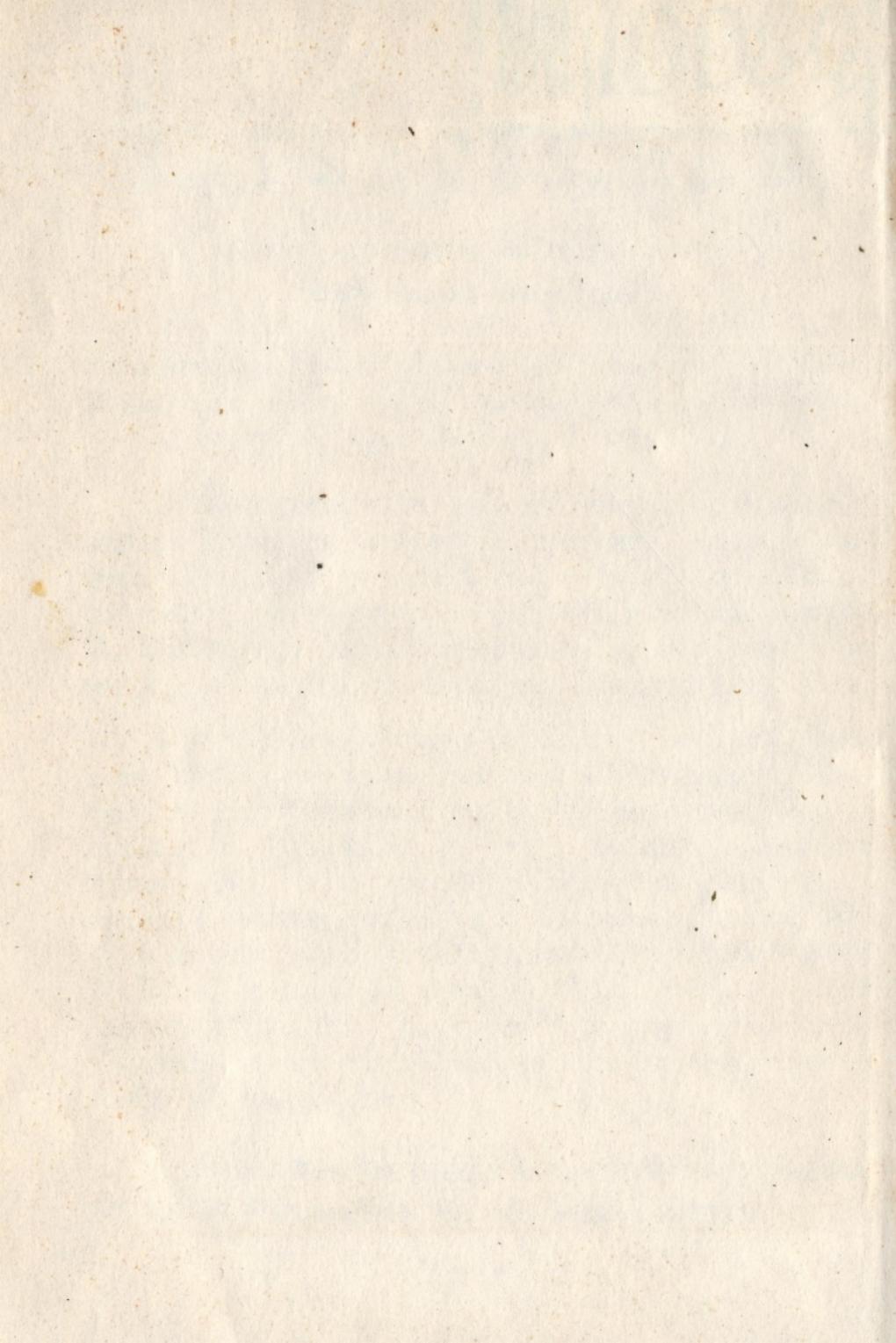
выходить вѣдь 1-ого Жовтня 1879-ого року у Львовѣ
2 разы на мѣсяцъ въ 1 аркушъ. Нередплата рѣчна
2 зр. 50 кр., побрѣчна 1 зр. 30 кр.

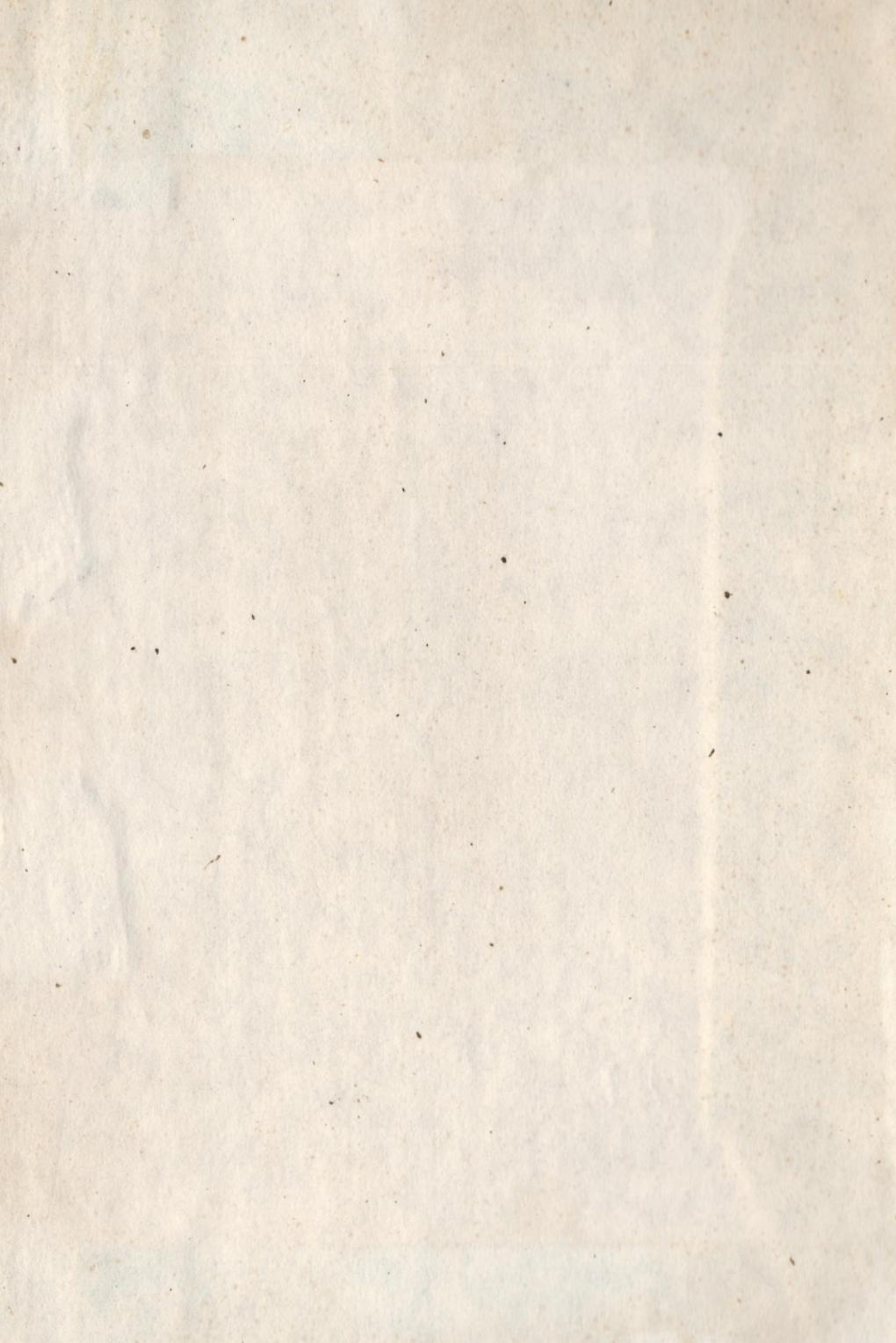
Батьківщина, указуючи на теперѣшне сумнѣ по-
ложенї Русиновѣ, старає ся побудити всѣхъ и зао-
хотити до згѣдної працѣ для ратованя хочь тыхъ
останківъ батьківскаго добра, якій намъ ще лишили
ся. Головно жъ займає ся справою народа, указує на
его недолю и подає способы, якъ нуждѣ зараджувати.

Батьківщина мѣстить особливо: 1) статѣ пере-
довѣ, обговорюючї найважнѣйші нашї бѣжучї спра-
ви; 2) статѣ науково-популярнї правничї, еконо-
мічнї и і. Важнѣйші зъ тыхъ статій: О книгахъ
ґрунтовихъ, О засидженю и задавненю приватныхъ
правъ, Нові податки, Жиды, Русини и Поляки, Що
намъ помочи може, Новый податокъ ґрунтовый и і.;
3) Вѣсти (дописи) зъ краю; 4) Що дѣє ся въ свѣтѣ
(переглядъ політики внутреннї и заграницної); 5)
Новинки и всячина; 6) Вѣсти господарскї, промы-
словї и торговельнї.

Адреса: Адміністрація Батьківщины у Львовѣ
на пляцу Галицкому нр. 15, I-ый поверхъ.

и. 10.080/1

